

[Christmas Møller.]

tage Hensyn til et foreliggende Lovforslag, som man oven i Købet vidste ikke blev til Lov, ved Ansættelsen af de enkelte Paragraffers Beløb, tror jeg, det ærede Medlem, baade tænkende paa sine egne Bemærkninger og paa, hvad der er sagt saa stærkt fra Venstres Side i Landstinget, ikke kan lade være med at tage Hensyn til den afgjorte Sabotage, som finder Sted, ogsaa om Venstres Ændringsforslag blev gennemført. Thi det ærede Medlem vil ikke bestride, at Ordningen af 1922 saboteres, selv om de faa Ændringsforslag, Venstre har stillet, blev gennemført. Men jeg kommer om et Øjeblik, naar jeg kommer til § 23, tilbage til dette Spørgsmaal.

Jeg vil da gerne sige som den anden Hovedbemærkning, inden jeg gør et Par enkelte Bemærkninger om Ændringsforslagene, at der er jo ikke nogen Grund til her at tage en stor Debat i det Øjeblik, man ikke fra anden Side ønsker det. Jeg tror, det er fastslaaet med Syvtommersøm, hvor Ansvar for hele denne Stilling ligger. Jeg tror endvidere, at det er klart og tydeligt, at ingen bestrider, at Lovene af 1922 ikke føres ud i Livet paa den Maade, de skulde. Man benytter sin Magt til det, man benytter andres Svaghed til det. Ingen bestrider, at Lovene af 1922 ikke opfyldes efter deres Formaal.

En tredje Hovedbemærkning, jeg gerne vil gøre, er den — og jeg vil bede den af de højtærede Ministre, som skal føre Ordet her, at sige det videre til den højtærede Forsvarsminister, som jeg meget vel forstaar ikke kan være til Stede, da han jo er til Møde om sit eget Forslag i Landstinget —, om det ikke skulde være muligt for den højtærede Minister i Anledning af al den megen Strid, der har været om hele dette Spørgsmaal, at undersøge Spørgsmaalet om Saboteringen af 1922-Loven. Var det ikke rimeligt og naturligt, at Ministeren tog op til Undersøgelse, om der ikke i Ministeriet skulde gennem de forskellige Aar foreligge Materiale, ifølge hvilket de ansvarlige Myndigheder dog har givet Udtryk for, hvorledes Stillingen i Virkeligheden var. Jeg synes, at Offentligheden har Krav paa, at hele denne Strid blev klarlagt, saaledes at man kunde se, hvem der havde det virkelige Ansvar, og jeg beder om, at den højtærede Minister foretager en saadan Undersøgelse.

Jeg skal dernæst vende mig til de enkelte Ændringsforslag. Det første Ændringsforslag, vi stiller, er Nr. 334, hvor vi stiller Forslag om, at Kontoen til Beklædning sættes op med 750 000 Kr., et lignende Æn-

dringsforslag, som vi stillede i Fjor. Det drejer sig her om et Omraade, hvor man vel gennem nogle Aar har kunnet have mindre Bevillinger, men hvor man naturligvis ikke kan blive ved dermed. Det andet Ændringsforslag, Nr. 344, hvor vi stiller Forslag om, at den Sum, der skal anvendes til Krigsmateriel m. v., 1 935 932 Kr., forhøjes med 770 000 Kr., det samme Beløb, som vi stillede Forslag om i Fjor, og med nøjagtig den samme Begrundelse.

Hvis det skulde ske, at disse to Ændringsforslag blev forkastet — og jeg gaar ud fra, at Formanden foretager Afstemning saaledes, at vore Ændringsforslag som de videstgaaende kommer til Afstemning først — vil jeg anbefale, at man stemmer for Ændringsforslag Nr. 333 og Ændringsforslag Nr. 343, stillet af et Mindretal, af Partiet Venstre.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger til Marineministeriets Paragraf. Det undrede mig, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i sin Omtale af denne Paragraf ikke kom noget mere ind paa Spørgsmaalet, saa meget mere som der i Landstinget i den sidste Tid for saa vidt er sket noget ret opsigtsvækkende, idet Forslaget om de ekstraordinære 3 Mill. Kr., Kaserne-millionerne eller hvad man vil kalde dem, de ekstraordinære 3 Mill. Kr. for Finansaaet 1931—32, en Tiendedel af de 30 Mill. Kr. fra 1922, efter at det var blevet behandlet her og det ved særlig Lov var vedtaget, at Beløbet skulde nedsættes til 1/2 Mill. Kr., saaledes som Finanslovforslaget oprindeligt havde det, blev sendt over til Landstinget og søgt ændret, idet det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Partifælle stillede Forslag om, at man vel skulde blive ved med at anvende 3 Mill. Kr., men at man skulde anvende dem paa den Maade, at der kun blev anvendt 1 Mill. Kr. til Supplering af Hærens Beholdninger og 2 Mill. Kr. til, saaledes som det blev meddelt, Paabegyndelse af Genopbygningen af Flaaden.

Jeg siger, jeg kan ikke rigtig forstaa, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ikke beskæftigede sig mere hermed. Den ene Grund til det kunde maaske være den, at det ærede Medlem aldeles ikke har været enig i den Betragtning, at man paa den Maade skulde tage fra Hæren og give til Flaaden. Jeg kunde jo tænke mig, at et og andet Medlem, maaske flere af det ærede Medlems Meningsfæller betragter Spørgsmaalet saaledes. Jeg har hørt meget lidt derom, jeg har hverken hørt noget her i Salen eller læst noget derom, men jeg kunde tænke mig det. Og jeg kunde endelig og-